

Daniel Kitabı - Yüz Altı Numara

Yargının açığa çıkarılması: 11 Eylül'den Pazar Yasası'na - peygamberî bir analiz

Jeff Pippenger
2024-02-29

Yaşayanların araştırmacı yargısı 11 Eylül 2001'de başladı ve icrai yargı yakında çıkacak Pazar yasasıyla başlar. Bu iki yargı dönemi, Antlaşma'nın üçüncü Habercisine yolu hazırlayan habercinin işini ve Millerit tarihinde başlayan İlyas habercisinin sonu olan üçüncü İlyas'ı temsil eder.

Antlaşma'nın Elçisi'nin Mesih'te yerine gelmesiyle, O, bedenini ve ruhsal tapınağını simgeleyen fiziksel yeryüzü tapınağını iki kez temizledi. Onun fiziksel yeryüzü tapınağı ilk olarak çöldeki Buluşma Çadırıydı; sonra Süleyman'ın Tapınağı; ardından Babil'deki yetmiş yıllık sürgünden sonra yeniden inşa edilen tapınak; ve aynı tapınak, Hirodes tarafından yürütülen kırk altı yıl süren bir yenilemeden de geçti.

Tanrı'nın fiziksel varlığı Buluşma Çadırı'nı ve Süleyman'ın tapınağını kutsadı, fakat sürgünden sonra yeniden inşa edilen tapınağı kutsamadı; ancak o tapınağın yenilenmiş hâli Mesih'in bedensel varlığıyla kutsandı. Herod'un yenilediği tapınağın tarihinde Mesih, Malaki'nin üçüncü bölümünü yerine getirerek tapınağı iki kez temizledi. İlk temizlemede Mesih tapınağı Babasının evi olarak adlandırdı, fakat son tapınak temizliğinde onu Yahudilerin evi olarak adlandırdı.

Milleritlerin tarihinde Mesih, 1798'den 1844'e kadar geçen kırk altı yıl içinde ruhsal bir tapınak inşa etti. 22 Ekim 1844'te, Malaki'nin üçüncü bölümünün yerine gelmesiyle, aniden kendi tapınağına geldi ve böylece akılsız bakireleri arındırdı. Daha sonra, ikinci ve nihai arınmayı gerçekleştirmek üzere üçüncü melek olarak geldi; ancak, eski İsrail'in başlangıcında olduğu gibi, modern İsrail işi tamamlamak için gerekli imandan yoksundu.

11 Eylül 2001'de Mesih, akılsız kızların, 1989'da mühürü açılan bilgi artışını anlamadıkları gerçeğine uyandıklarında yakında çıkacak Pazar yasasında ayıklanmalarıyla tamamlanacak olan tapınağın ikinci temizliğini gerçekleştirmek üzere geri döndü. Bu bilgi artışı, on kız benzetmesinin bağlamına yerleştirildiğinde Gece Yarısı Çılgılığı mesajı olan Son Yağmur mesajını temsil eder. 1989'da sonun zamanında mühürü açılan Daniel 11'in son altı ayetinin mesajı, bu ayetlerin kırk dördüncü ayetinde "doğudan ve kuzeyden haberler" olarak temsil edilir.

Son yağmurun mesajı, Gece Yarısı Çılgılığı'nın mesajıdır ve aynı zamanda doğunun ve kuzeyin mesajıdır. Doğu ve kuzey sırasıyla İslam'ı ve Papalığı temsil eder; bir mesaj olarak ise, 11 Eylül 2001 ile yakında yürürlüğe girecek Pazar yasası arasında Laodikya Adventizmi tarafından taklit edilen mesajı temsil ederler. 11 Eylül 2001, İslam'ı (doğu) temsil eder ve Pazar yasası canavarın işaretini (kuzey) temsil eder.

Laodikya Adventizmi için ölüm döşeği, itaatsiz peygamberin eşek ile aslanın arasında ölümüyle örneklendiği gibi, bu iki işaret taşı arasında temsil edilir. Canavarın işaretini kabul edenler için

ölüm döşeği ise, papalık gücünü öfkeleniren ve Tanrı'nın halkına yönelik son zulmü başlatan "Doğu'dan ve kuzeyden gelen haberler" ile temsil edilir. Bu haberler, Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında çıkacak Pazar yasasıyla başlar; bu, Üçüncü Vay ile ilişkilendirilen İslam'ın aniden vurduğu yer ve zamandır. Bu beklenmedik saldırı ulusal yıkıma yol açar ve ulusları öfkelenir; böylece, ejderha, canavar ve sahte peygamberin üçlü birliğinin himayesinde, tüm ulusları İslam'a karşı bir araya getirmek için ekonomik ve siyasal itkiyi sağlar.

Üçüncü İlyas'ın temsil ettiği tarihte, üçüncü Vay'ı tanımlayan mesaj, ejderhaya, canavara ve sahte peygambere, İslam'ın Tanrı'nın, insanların papalık otoritesinin işaretine tapınmaları nedeniyle onları cezalandırmak için kullandığı yargı aracı olduğunu bildirir. Üç Roma, üç Babil, üç İlyas ve yolu hazırlayan üç haberci örneğinde olduğu gibi, üçüncü Vay, üç Vay'ın üçlü uygulanişıyla kurulur.

Ve baktım, göğün ortasında uçan bir melek gördüm ve onun yüksek sesle şöyle dediğini işittim: Henüz borazan çalacak olan üç meleğin borazanlarının öteki sesleri yüzünden, yeryüzünde yaşayanların vay, vay, vay haline! Vahiy 8:13.

White Hanım, Smith'in "Daniel ve Vahiy" adlı kitabını kuvvetle onayladı ve her Yedinci Gün Adventistinin bu kitaba sahip olması gerektiğini belirtti; gerçi bunu benim az önce yazdığım kadar doğrudan söylemedi, ama bu gerçek onayında yer alır.

Rab, şimdiki hakikatin ışığını taşıyan kitapların yayılabilmesi için kolportörlük alanına girmeleri üzere işçiler çağırıyor. Dünyadaki insanların, zamanın alametlerinin yerine gelmekte olduğunu bilmeleri gerekiyor. Onları aydınlatacak kitapları onlara götürün. Daniel ve Vahiy, Büyük Mücadele, Atalar ve Peygamberler ve Çağların Arzusu artık dünyaya ulaştırılmalıdır. Daniel ve Vahiy'de yer alan yüce öğreti, Avustralya'da pek çok kişi tarafından büyük bir iştiaqla tetkik edilmiştir. Bu kitap, birçok kıymetli canı gerçeğin bilgisine getiren bir vasıta olmuştur. Daniel ve Vahiy Üzerine Düşünceler'in yayılması için yapılabilecek her şey yapılmalıdır. Bunun yerini tutabilecek başka bir kitap tanımıyorum. Bu, Tanrı'nın yardım elidir.

"Uzun zamandır hakikatte bulunanlar uykuda. Kutsal Ruh tarafından kutsal kılınmaya ihtiyaçları var. Üçüncü meleğin mesajı yüksek sesle ilan edilmelidir. Önümüzde çok büyük meseleler var. Kaybedecek zamanımız yok. Tanrı korusun, dünyaya verilmesi gereken ışığın önemsiz meseleler tarafından gölgelenmesine izin vermeyelim." Manuscript Releases, cilt 21, 444.

Daniel kitabında "the daily" konusundaki Millerci görüşü reddedenlerin de reddettiği kitap, "Tanrı'nın yardım eli" olarak tanımlandı. Eğer Tanrı'nın halkına önceki alıntıda adı geçen kitapları yayma sorumluluğu verilmişse, bu, Tanrı'nın halkının kitabın bizzat kendisine sahip olması gerektiği anlamına gelir. Kitap, Daniel kitabında "the daily" konusunda "yeni" görüşü savunanların saldırısının odağıydı; çünkü onlar, kitabı yeniden yazıp "the daily" hakkındaki doğru görüşü ortadan kaldırmak istiyorlardı.

Kız kardeş White, Daniel kitabındaki "the daily" meselesi üzerine yaşanan isyandaki iki başlıca lidere değindiğinde, onların (Prescott ve Daniells'in) "nedenden sonuca akıl yürütme" yeteneğine

sahip olmadıklarını sık sık belirtirdi. Laodikyalı Adventist tarih revizyonistleri de aynı sorunu yaşıyor gibi görünüyor.

1888'den itibaren süregelen isyan tarihinin tamamı boyunca önde gelen kişiler, kişisel deneyimlerinin bir noktasında "the daily" hakkındaki sahte öğretiyi kabul etmişlerdi. Onların isyanı "sonuç", "the daily"nin yanlış anlaşılması ise "sebepti. Laodikyalı Adventist revizyonistler, bilgisizleri, Advent tarihindeki o tarihî isyancıların aslında isyanda olmadıklarına inanmaya yönlendirir; oysa onların revize edilmiş tanıklığı, Kutsal Kitap ve Peygamberlik Ruhunun tanıklığı tarafından asla desteklenmez. "Sonuç"u bir isyan olarak görmedikleri için, "sebepti arama olanağını ortadan kaldırırlar.

Kuş nasıl dolaşırsa, kırlangıç nasıl uçarsa, sebepsiz bir lanet de tutmaz. Özdeyişler 22:6.

Tanrı'nın halkı isyanı fark etmeli ve bunu yaptıklarında nedenini araştırmalıdır. Sonra da bu nedeni ortadan kaldırmalıdır. Aşağıdaki pasajda Sister White, Achan'ın hikayesi üzerine yorum yapmaktadır.

Tanrı'nın burada, buyruklarını tutan halkı olduğunu söyleyenler arasındaki günaha nasıl baktığını gözler önüne serdiği bana gösterildi. Kadim İsrail'de olduğu gibi, O'nun kudretinin olağanüstü tezahürlerine tanıklık etmekle özel olarak onurlandırılmış olup buna rağmen O'nun açık buyruklarını göz ardı etmeye cüret edenler, O'nun gazabının hedefi olacaklardır. Halkına, itaatsizlik ve günahın O'nu son derece gücendirdiğini ve hafife alınmaması gerektiğini öğretmek istiyor. Bize, halkı günah içinde bulunduğu, O'nun hoşnutsuzluğu hepsinin üzerine çökmemesi için o günahı aralarından uzaklaştırmak adına derhal kararlı önlemler almaları gerektiğini gösterir. Ancak halkın günahları sorumlu konumdakiler tarafından görmezden gelinirse, O'nun hoşnutsuzluğu onların üzerinde olacaktır ve Tanrı'nın halkı bir bütün olarak bu günahlardan sorumlu tutulacaktır. Rab, geçmişte halkıyla olan muamelelerinde, kilisenin yanlışlardan arındırılmasının gerekliliğini gösterir. Tek bir günahkâr, Tanrı'nın ışığını tüm cemaatten uzaklaştıracak bir karanlığı yayabilir. Halk, üzerlerine bir karanlığın çökmekte olduğunu fark ettiğinde ve sebebini bilmediğinde, Ruhunu kederlendiren yanlışlar araştırılıp ortaya çıkarılıp ortadan kaldırılıncaya kadar büyük bir alçakgönüllülük ve kendini alçaltma içinde içtenlikle Tanrı'yı aramalıdır.

Tanrı'nın bana var olduğunu gösterdiği yanlışları kınamış olmamız nedeniyle bize karşı doğan önyargı ve haşinlik ile katılık üzerine koparılan feryat haksızdır. Tanrı bize konuşmamızı buyuruyor ve biz susmayacağız. Eğer halkı arasında yanlışlar aşıkârsa ve Tanrı'nın hizmetkârları bunlara kayıtsız kalırsa, fiilen günahkârı desteklemiş ve aklamış olurlar; aynı derecede suçlu sayılırlar ve aynı kesinlikle Tanrı'nın hoşnutsuzluğunu üzerlerine çekerler; çünkü suçluların günahlarından sorumlu tutulacaklardır. Görümde bana, aralarında var olan yanlışlar ve günahlarla ilgilenmeyi Tanrı'nın hizmetkârlarının ihmal etmesi yüzünden Tanrı'nın hoşnutsuzluğunun doğduğu birçok örnek gösterildi. Bu yanlışları mazur gösterenler, sırf açık bir Kutsal Yazı görevini yerine getirmekten kaçındıkları için, halk tarafından çok sevecen ve güzel huylu kimseler olarak görülmüştür. Bu görev duygularına hoş gelmiyordu; bu yüzden ondan kaçındılar. Tanıklıklar, cilt 3, 265.

Adventizm içinde isyan eden önderlerin yaşam öyküleri, isyanlarında neredeyse her zaman görülen adımlardan birinin, kişisel deneyimlerinin bir noktasında “günlük”le ilgili yanlış görüşü benimsedikleri gerçeğine tanıklık eder. Bununla birlikte, Smith’in kitabı, her ne kadar ilham edilmiş olmayıp bazı doktrinsel sorunlar içerse de, yine de Vahiy’in sekizinci ve dokuzuncu bölümlerine dair öncülerin anlayışına mükemmel bir genel bakış sunar; burada ilk altı borunun peygamberlik tarihi ortaya konur. Üç Vay’ın üçlü uygulamasını ele almaya başlarken, Smith’in Daniel ve Vahiy adlı kitabındaki yorumuna atıfta bulunacağız.

Bayan White bize, William Miller’a Vahiy kitabı konusunda büyük bir ışık verildiğini, ancak Vahiy’in on üçüncü bölümü ile on altıncıdan on sekizinciye kadar olan bölümler konusundaki anlayışının yanlış olduğunu bildirir; çünkü yıkıcı güçlerin iki değil üç tane olduğunu görebileceği doğru tarihsel bakış açısında değildi. Onun büyük ışığı Vahiy’in ikinci bölümünden dokuzuncu bölüme kadar olan bölümler üzerindeydi.

"Vaizler ve halk, Vahiy kitabını gizemli ve Kutsal Yazıların diğer bölümlerinden daha az önemli olarak gördüler. Fakat ben bu kitabın, son günlerde yaşayacak olanların özel yararı için verilmiş gerçek bir vahiy olduğunu ve onların gerçek konularını ve görevlerini belirlemelerinde onlara rehberlik etmesi için verildiğini gördüm. Tanrı, William Miller’ın zihnini peygamberlik sözlerine yöneltti ve ona Vahiy kitabı hakkında büyük bir ışık verdi." Erken Yazılar, 231.

Miller, kiliseler, mühürler, borazanlar ve kâseler konusundaki anlayışını şöyle ortaya koydu.

Asya’daki yedi kilise, Mesih’in kilisesinin, elçilerin günlerinden dünyanın sonuna dek, bütün dolambaçları ve dönemeçleriyle, bütün refah ve sıkıntılarıyla yedi biçimdeki tarihidir. Yedi mühür, yeryüzünün güçleri ve krallarının kilise üzerindeki icraatlarının ve aynı süre zarfında Tanrı’nın halkını koruyuşunun tarihidir. Yedi borazan, yeryüzüne, yani Roma krallığına gönderilen yedi kendine özgü ve ağır yargının tarihidir. Ve yedi kase, Papalık Roması’na gönderilen yedi son beladır. Bunlarla iç içe, yan kollar gibi dokunmuş daha birçok olay vardır ve bunlar, bütünü bizi ebediyetin okyanusunda sona ulaştırana dek peygamberliğin ulu nehrini doldurur.

"Bu, bana göre, Vahiy Kitabı’nda Yuhanna’nın peygamberliğinin planıdır. Ve bu kitabı anlamak isteyen kişi, Tanrı’nın sözünün diğer kısımları hakkında kapsamlı bir bilgiye sahip olmalıdır. Bu peygamberlikte kullanılan semboller ve mecazların hepsi aynı metinde açıklanmaz; bunlar diğer peygamberlerin yazılarında bulunmalı ve Kutsal Yazılar’ın diğer bölümlerinde açıklanmalıdır. Bu yüzden açıktır ki Tanrı, herhangi bir bölüm hakkında açık bir bilgi edinmek için bile bütünü incelememizi istemiştir." William Miller, Miller’ın Dersleri, cilt 2, 12. ders, 178.

Antlaşma’nın Elçisi için yolu hazırlayan üçüncü elçi, modern Babil’in yargısında dışsal bir tarihi temsil eden üçüncü İlyas’ın tersine, kilisenin yargısının içsel tarihini nasıl temsil ediyorsa, kiliseler ve mühürler konusundaki öncü anlayış da aynı içsel-dışsal tanıklığı ortaya koymuştu.

Mühürler Vahiy’in 4., 5. ve 6. bölümlerinde dikkatimize sunulur. Bu mühürler altında sunulan sahneler Vahiy 6’da ve Vahiy 8’in birinci ayetinde gözler önüne serilir. Bunların, bu çağın

başlangıcından Mesih'in gelişine kadar kiliseyi ilgilendiren olayları kapsadığı açıktır.

"Yedi kilise, kilisenin iç tarihini ortaya koyarken, yedi mühür, kilisenin dış tarihindeki büyük olayları gözler önüne serer." Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

Uriah Smith, kiliselerin iç ve dış ilişkisine dair Millerci anlayışı tanımlıyordu ve James White, paralel tarihler bağlamında benzer bir genel bakış sunar.

Şimdi kiliseleri, mühürleri ve yaratıkları, yani canlı varlıkları, aynı zaman dilimlerini kapsadıkları ölçüde karşılaştırılabildikleri yere kadar izledik. Mühürlerin sayısı yedidir, yaratıklar ise yalnız dördttür. Ve burada şu noktayı belirtmek yerinde olacaktır: birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü mühürler açılırken, birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü yaratıkların 'Gel ve gör' dediği işitilir; ancak beşinci, altıncı ve yedinci mühürler açıldığında böyle bir ses işitilmez. Ne de son üç kilise ile son üç mühür, birinci dört kilise ve birinci dört mühürün yaptığı gibi, aynı zaman dönemlerini kapsayacak şekilde birbirleriyle karşılaştırılabilir. Ancak, gösterdiğimiz gibi, kiliseler, mühürler ve yaratıklar, bugüne gelmeden, yarım yüzyılı biraz aşan bir süre öncesine kadar, yaklaşık 1800 yıl boyunca aynı zaman dilimlerini kapsama bakımından birbirleriyle örtüşmektedir. James White, Review and Herald, 12 Şubat 1857.

Az önce Millerci tarihin başlıca öncülerinden üçünden alıntı yaptık. Üçü de "günlük" konusunda doğru görüşe bağlı kaldılar ve Miller'in anlaması ve sunması için yönlendirildiği hakikat çerçevesi içinde, kiliseler, mühürler ve borazanlara ilişkin genel bakışı benimsediler.

"Tanrı'nın Kutsal Ruhu aracılığıyla kurduğu temelden bir çivi ya da sütunu yerinden oynatmak isteyen kimseler ortaya çıktığında, işimizde öncü olan yaşlı erkekler açıkça konuşsun ve ölmüş olanlar da makalelerinin süreli yayınlarımızda yeniden basılması yoluyla konuşsun. Tanrı'nın halkını gerçeğin yolunda adım adım yönlendirirken verdiği ilahi ışık huzmelerini toplayın. Bu hakikat zamana ve sınamalara dayanacaktır." El Yazması Yayını, 760, 10.

11 Eylül 2001'de, Vahiy'in on sekizinci bölümündeki kudretli melek indi ve gökten henüz inmiş olan Ekmek'i kabul edip yemek isteyenleri Yeremya'nın altıncı bölümündeki "eski yollara" geri götürme işine başladı. Alfa ve Omega, yüz kırk dört binin arasında yer almak için çaba göstermeye istekli olanların şunu görmesine ihtiyaç duyuyordu: 11 Ağustos 1840'ta O'nu gökten aşağı indiren şey yalnızca bir zaman peygamberliğinin yerine gelişi değil, ikinci "Vay"a ilişkin zaman peygamberliğinin yerine gelişi idi. O, halkının, 1798'den 1844'e kadar geçen kırk altı yıl içinde Milleritlerin tapınağını inşa ettiği tarihteki eski yolları yeniden keşfetmesine ihtiyaç duyuyordu.

O tarih, çerçöp, sahte sikkeler ve mücevherlerle kaplanmıştı. O tarih, Çağların Kayası üzerine değil, kum üzerine inşa edilmiş sahte bir temel mesaj tarafından gölgelenmişti. Bu, Milleritlerin tarihinde, Petrus'un tarif ettiği gibi, bir zamanlar "bir halk değil" diler, fakat sonra "Tanrı'nın halkı" oldular; "ruhsal bir ev, kutsal bir kâhinlik" olarak yükseltiye bina edilmişlerdi. Yahuda oymağının Aslanı 11 Eylül 2001'de indi ve O'nun son gün halkını, Millerit tapınağının ayağa kaldırılışı tarihinin "tapınağını" temizleme işine önderlik etti. Bu çalışma, Rab'bin Yoşiya adlı bir adamı (Tanrı'nın temeli anlamına gelir) yetiştireceğini bildiren bir peygamberlik sözüyle önceden simgelenmişti.

İtaatsiz peygamberin peygamberliğinin yerine gelmesiyle Yoşiya tahta çıkarıldığında, harap durumdaki tapınağı onarma işine başladı. Onarım ve temizlik çalışmaları sırasında “Musa’nın laneti” bulundu ve Yoşiya’nın huzurunda okunduğunda, Yoşiya’nın ıslahatına yol açtı. O peygamberliği, “yedi zaman”ın 11 Eylül 2001 sonrasında yeniden keşfiyle bağlantılı olarak ele alacağız.

O çalışmaya bir sonraki makalede başlayacağız.

Gerçeği benimsediğini söyleyenler Şeytan’a hizmet ettikleri sürece, onun cehennemî gölgesi Tanrı’yı ve göğü görmelerini engelleyecektir. İlk sevgisini yitirmiş olanlara benzeyecekler. Ebedî gerçeklikleri göremezler. Tanrı’nın bizim için hazırladığı şey Zekeriya’nın 3 ve 4. bölümlerinde ve 4:12-14’te tasvir edilmektedir: “Ben yine cevap verip ona dedim: Bu iki altın boru aracılığıyla içlerinden altın yağını boşaltan bu iki zeytin dalı nedir? O bana cevap verip dedi: Bunların ne olduğunu bilmiyor musun? Ben de dedim: Hayır, efendim. O zaman dedi: Bunlar bütün dünyanın Rabbi’nin yanında duran iki meshedilmiş kişidir.”

Rab kaynak bakımından sınırsızdır. Onda hiçbir imkân eksikliği yoktur. Etrafımızı karanlık gölgelerin sarmasının nedeni, iman eksikliğimiz, dünyeviliğimiz, boş konuşmalarımız, konuşmalarımızda açığa çıkan imansızlığımızdır. Mesih, ne sözde ne de karakterde, bütünüyle güzel Olan ve on binler arasında en yüce Olan olarak açığa çıkarılmıyor. Ruh kendini boş gurura yükseltmekten hoşnut olduğunda, Rab'bin Ruhu onun için pek az şey yapabilir. Kısa görüşlü bakışımız gölgeyi görür, ama ötesindeki yüceliği göremez. Melekler, bağlarını koparıp bütün yeryüzünün üzerinden hızla atılmak, geçtiği her yerde yıkım ve ölüm taşımak isteyen öfkeli bir at olarak tasvir edilen dört rüzgârı tutuyor.

Ebedî âlemin tam eşliğinde uyuyacak mıyız? Donuk, soğuk ve ölü mü olacağız? Ah, keşke kiliselerimizde O’nun halkının içine Tanrı’nın Ruhu ve nefesi üflense de, ayakları üzerinde durup yaşasalar. Yolun dar, kapının da dar olduğunu görmemiz gerekiyor. Ama dar kapıdan geçtiğimizde, onun genişliği sınırsızdır. Manuscript Releases, cilt 20, 216, 217.